

Slunečnice

Ivan Hlas

D

Je to všechno strašně dávno

G

D

Slunce bylo větrem milováno

G

D

Těhotné slunce se jen usmívalo

Emi

A

A najednou tu slunečnice je

Zlej ďábel se jí v očích míhá,

Ale když líbá, tak padá z tebe tíha

A k tomu tam ta slunečnice je

Až půjdeš domů ráno

Budeš mít se sluncem ujednáno,

Že štěstím pokropí tvou duši

Emi

A

D

A k tomu tam ta slunečnice je

V okně domu slunečnice stojí

Ten barák za chvíli strhnout dají

Jen malé děti si šeptají

K čemu tam ta slunečnice je

Člověk jak slunce dobrý není

Své nálady jak počasí mění

Nevšímá si střech, jde po dláždění

Tak k čemu tam ta slunečnice je

Nebe na lidi sluncem kýchá

Sluneční rýma nám srdce zadýchá

Očima z ulice se slunce líbat nechá

Emi

A

D

A proto tam ta slunečnice je

D, G, D, G, D, Emi, A

Slunce neobléká šaty nedělní

Svou nahotou morálku lidí raní

Holky mám rád, když jsou slunci podobný

A proto tam ta slunečnice je

Kdyby každá holka slunečnicí byla

To by náš život byl roztančená víla,

Ale život je šašek a blázny z lidí dělá

A proto tam ta slunečnice je

Mám přání, když hvězda padá

Aby ta holka byla pořád mladá

Mladá mládím, co na lidský řeči nedá

Emi

A

D

A proto tam ta slunečnice je

DG D GD Emi A

Jenomže ona jenom po mejdanech chodí